

CRUPIES

SPECIALE EDITIE

**La maison
au
drapeau**

**DE MOOISTE HERINNERINGEN AAN
HET FANTASTISCHE HUIS VAN NORT
EN MIES IN CRUPIES**

LA MAISON AU DRAPEAU

In 1995 kopen Nort en Mies la maison au drapeau in Crupies en toveren het om tot een heerlijke plek. Het huis wordt met hart en ziel grondig opgeknapt en alle muren aangesmeerd om de spinnen te verjagen. De tuin met het zwembad wordt toegevoegd, en later volgt ook nog de aanbouw van het bureau en het terras voor de keuken. Nort en Mies voelen zich al gauw helemaal thuis in Crupies.

Het is sindsdien een huis waar familie en vele vrienden hun vakanties vieren. Daarbij onderhouden ze het als hun eigen huis; je schildert wat, werkt in de tuin, en vervangt zo nodig wat er gesneuveld is. Iedereen draagt op zijn eigen manier bij aan het behoud van dit prachtige huis.

Alle bezoekers zetten tijdens de vakantie hun belevenissen in de gastenboeken. Deze boeken zijn een verzameling van herinneringen en verhalen over de verblijven in Crupies. Reflecties in tekst, mooie foto's, tekeningen, toffe wandelroutes, gereden recordtijden op de collen, gedichten, liedjes, favoriete recepten, grappige weetjes en feitjes over het huis, tegeltjeswijsheden.

Na bijna 30 jaar gaat het huis in 2024 over naar Brechje, Inger en Thomas. Samen met Victor, Han en Marjorien hopen we dat iedereen zich welkom blijft voelen in la maison au drapeau. Voor dit historische moment heeft een aantal van de trouwe bezoekers een bloemlezing van hun tijd in Crupies gemaakt.

Veel plezier met het terugbladeren in ons collectieve geheugen.

EEN HUIS IN FRANKRIJK

WIJ NODIGEN JULLIE UIT

Ons huis in Frankrijk staat open voor iedereen die

- * een rustige vakantie wil doorbrengen in de Drôme
- * houdt van wandelen of fietsen
- * oude stadjes en kastelen wil bezoeken
- * op doorreis van of naar nog zuidelijker streken even wil uitrusten
- * zin heeft om wat te klussen
- * een wintersportgebied zoekt
- * jeu de boules wil spelen op je eigen terrein of je eigen berg beklimmen of zonnen op je eigen wei met buiten douche.....

Je bent van harte welkom - ook als we er zelf niet zijn.

Het huis wordt niet verhuurd - maar we vinden het leuk als je een van de punten van de klussenlijst voor je rekening neemt.
Op die lijst staat voor elk wat wils !
En er is een gastenboek voor creatief commentaar.

BESCHRIJVING HUIS

- centraal woongedeelte:

- * overdekt terras aan voorzijde
- * zithoek met open haard in open verbinding met hoger gelegen zithoek
- * open, grote keuken in Franse boerenstijl met pizza-oven en aparte provisieruimte met koelkast
- * mezzanine / t.v.ruimte - voorlopig nog zonder t.v.
- * via de mezzanine kom je in het bovengedeelte van de toren, waarin zich een badkamer en een slaapkamer bevinden met overdekt balkon. Vanaf dit balkon leidt een buitentrap naar het achterterras met barbecue.

- 2 gastenkamers:

- * aan de achterzijde van v identieke gastenkamers met eigen badkamer hebben een eigen buitendeur en kunnen worden afgesloten.

- studio

- * in het benedengedeelte van de toren is een aparte studio/gastenverblijf met eigen ingang, slaap/studeerruimte, aanrecht + kookgelegenheid + koelkast, douche en toilet.

- caves

- * het huis heeft drie caves - in de grootste daarvan bevindt zich de hoofdkraan van de waterleiding, de boiler en verder huizen daar 5 vlieerwisen (niet schrikken als je het licht aandoet!)

- terrein

- * het hele terrein is ongeveer 1,3 hectare: een moestuin voor het huis, diverse paden/ oprijlanen rondom het huis, een jeu-de-boulesveld, een zonnewei met buitendouche, stukken wildernis, een steile, rotsachtige berg met bovenop een hoogvlakte met een prachtig uitzicht. (Wel eerst flink klimmen!)

- omgeving

- * vlakbij het huis is een beek, de Luzerne - in de zomer meestal droog
- * op 300 m. ligt een heldere, snelstromende, ondiepe keien- rivier: de Roubion
- * op 5 km. ligt het middeleeuwse stadje BOURDEAUX (540 inwoners). VOOR AL UW INKOPEN!

- tenslotte vind je ook nog in het huis

- * uitgebreid foldermateriaal en kaarten van de streek
- * tuingereedschap en gereedschap om te klussen
- * wasmachine
- * telefoon
- * beddegoed (HANDDOEKEN ZELF MEENEMEN !)
- * handleiding voor gasten

autoroute Lyon - Avignon (A 7)
* afslag LORJOL (1e afslag na Valence-Sud)
* dan richting CREST volgen (D 104)
* vlak voor Crest, rechtsaf richting Nyons (D 538)
* richting NYONS / BOURDEAUX blijven volgen
* in Bourdeaux richting CRUPIES / NYONS volgen (D 70)
* ongeveer 4 km. na Bourdeaux zie je rechts een zijweg met een bordje : ORCINAS 5 km. (linksaf gaat een weggetje naar de Chapelle St.Jean). RECHTSAPSLAAN - richting Orcinas !
* je komt over een lage betonnen brug over de Roubion (slecht wegdek!)
* bij splitsing rechts aanhouden
* als het weggetje weer een bocht naar rechts maakt, zie je aan je linkerhand het huis liggen.
* als je weer bij een bruggetje komt ben je net iets te ver. Draai je om en je ziet het huis!
Heb je zin om erheen te gaan : je hoeft ons maar op te bellen:
Nort: 0402061776 (vanaf 1-10-95)
Mies: 0402061795 (vanaf 1-10-95)
tel. (0031) 75533874
QUARTIER DE PLAT - 26460 CRUPIES -

DE EERSTE BROCHURE

'SOUVENIRS DE CRUPIES'

Harry & Liesbeth: bezoekers van het eerste uur

Het zal rond 20 juli 1998 geweest zijn toen wij met onze drie kinderen de weg zochten naar een voor ons nog onbekende bestemming: Crupies. Sies en Anne-Christine, onze beste vrienden, hadden ons uitgenodigd om met hun een week in het huis van Nort en Mies door te brengen. Aan de hand van de routebeschrijving van Sies hadden we inmiddels Bourdeaux achter ons gelaten.

Doorrijden tot de afslag Orcinas, over de lage brug de weg volgen, dan rechts af en in de bocht moesten we het zien; waren een paar van de instructies die we hadden meegekregen. En warempel, daar zagen we de caravan van Sies en Anne op de oprit staan. Onze eerste indruk: geweldig! Een huis met verrassingen, veel ruimte binnen en buiten, de rust, de afwezigheid van mensendrukke, de avondstilte, de sterrenhemel, het gekwaak 's nachts van (toen nog) de kikkers in de vijver, de reeën die je soms zag en voor iedereen natuurlijk....het zwembad. Wat hebben we daar veel lol in gehad.

Een fantastische week hebben we er doorgebracht met twee memorabele momenten.

Memorable moments
and special residents

Familie Megens

Harry & Liesbeth vertellen

Two memorable moments

Het eerste was dat onze oudste zoon, nog maar een paar maanden achttien en net zijn rijbewijs gehaald, voor het eerst de autosleutels kreeg en alleen op weg ging met de opdracht in Bourdeaux brood te gaan kopen. Een eerste keer blijft een eerste keer en misschien zichzelf, maar zeer zeker ik, zat toch met enigszins gekromde tenen of het wel goed zou gaan. Maar dat ging het gelukkig. Zijn Frans was toch zo slecht nog niet.

Het andere was dat Sies zijn verjaardag vierde en hij dus de Franse kaarsjes op de taart moest uitblazen. Dat lukte. Tenminste eventjes, want toen begonnen tot ieders verbazing de kaarsjes uit zichzelf weer te branden. Sies heeft zich bijna buiten westen geblazen terwijl wij ons krom hebben gelachen want niemand wist dat het wonderkaarsjes waren die steeds weer opvlamden.

Work on the shop

In de 26 jaren nadien zijn we nog vele malen in Crupies geweest, vaak wij met Sies en Anne of Sies en ik samen om bijvoorbeeld een aanhanger met meubilair over te brengen, maar later ook met onze kinderen en intussen al diverse malen ook met de kleinkinderen erbij. Het was zeker in het begin niet alleen maar vakantie vieren. Er hingen diverse lijsten met werkzaamheden en zo hebben we heel wat gras gemaaid, hout gehakt, onkruid uitgetrokken, bij plan B geholpen met het uitgraven en plaatsen van hekwerk rond het zwembad, hebben Sies en ik het natuurstenen muurtje daar geconstrueerd waarvoor we de keien uit de Roubion haalden en in de kofferbak van de auto moesten vervoeren. Er is geklust, gerepareerd, gevliegerd, vuurwerk afgestoken, gebarbecued, gezwommen, gelezen, de haard gestookt, jeu de boules gespeeld, gekaart, gewandeld, koffie en/of een biertje gedronken met Lionel, de markten in de omgeving bezocht, kerkjes en kapelletjes bekeken, wijn, kaas en stokbrood gegeten en dus volop het Franse leven genoten. En als we nu in Crupies zijn, wordt daar steeds een moment stilgestaan bij de herinneringssteen van Mies en denken we aan haar.

goede tijden

La Pêche

Succesvolle visvangst

Niet ver van Maison au Drapeau stond een vervallen huis, eigenlijk nog maar een ruïne, waar Sies verrukt over was vanwege de pannen die erop lagen. Samen met de jongens hebben we die voor een groot gedeelte er afgehaald en ladingen vol naar Nederland vervoerd. Wie die wil zien moet naar Venray waar Sies ze op zijn schuurtje heeft liggen. Vissen was ook vaak een onderdeel van de vakantie. Hoewel de vangsten écht bedroevend waren is het tenminste toch één enkele keer gelukt om een vis(je) te verschalken en dat is dan ook vakkundig bereid en met smaak opgegeten.

Klimmen !

Altitude 501 m.

De rots in Saou (501m) vonden Sies en ik moest beklommen worden. En zo is geschied. Van beneden lijkt hij dan misschien niet zo indrukwekkend maar het is toch best een hele toer om de top te bereiken en dan moet je ook nog terug. Iets dat ons natuurlijk lukte.

Un grand merci

Proost op de toekomst!

Crupies voelt steeds weer als thuiskomen. Vanaf het moment dat je uitstapt drapeert het huis zich als een warme vertrouwde deken om je heen. We hebben in die 27 jaren veel mooie herinneringen aan La Maison au Drapeau opgebouwd en zo mogelijk komen er nog wat jaartjes bij.

Dank, dank aan Nort en Mies dat wij van hun gastvrijheid gebruik mochten maken.

Harry en Liesbeth

**WEL RAAM,
GEEN
BUREAU!**

**FOTO'S
UIT DE
OUDE
DOOS**

**ER KOMT
EEN
ZWEMBAD**

**AANLEG
TERRASSEN**

Les aventures de Boris et les siens

Het huis

Onderweg naar het huis

Misschien wel de meest bijzondere herinnering aan Crupies heb ik niet zozeer aan het huis maar aan de reis er naartoe. We zijn ooit door een orkaan die kant op gereden. Hele bossen lagen horizontaal, verkeersborden waren allemaal verbogen en vrachtwagens en caravans waren van de weg gewaaid. Vogels vlogen achteruit en de ruitenwissers kwamen niet tegen de wind in. Toen we op enig moment stopten bij een pompstation (het werd wel erg gevaarlijk) stonden daar auto's waar de ruiten uit de auto waren gewaaid.

We moesten allemaal aan de bestuurderskant uitstappen want de deuren aan de andere kant kregen we door de wind niet open. De volgende dag lazen we in de Franse kranten over de ravage die de orkaan had aangericht.

De terugweg

Op weg naar het huis zat er tussen Crest en Saou een Fransman constant op mijn bumper, hij wilde er duidelijk langs. Uiteindelijk een klein stukje voor Saou haalde hij me eindelijk in. In Saou was er toen een binnendoortje zodat je niet door het dorp hoefde te rijden maar voor het dorp rechts kon (dat is nu een officiële weg geworden). Dat wist ik maar die Fransman kennelijk niet. Toen hij Saou uit kwam zat die Nederlandse auto wéér voor hem. Hij werd helemaal gek.

C'est un beau roman, c'est une belle histoire ... (vrij naar Michel Fugain)

Ik heb ooit in de zomer een paar uur het gras staan maaien in mijn blote bast en was vergeten me in te smeren. Later die dag begon mijn huid wat te jeuken en het werd steeds erger. Op een gegeven moment toch maar naar de huisarts in Crupies gegaan om ernaar te laten kijken. Mijn huid was verbrand door de zon en een allergische reactie aangegaan met de medicijnen die ik slikte. De dokter gaf wat crème en zei dat ik terug moest komen als het niet over ging. Het werd echter alleen maar erger.

Op enig moment kon ik alleen nog maar onder een ijskoude douche staan om het draaglijk te houden. Na een telefoontje opnieuw met spoed naar de dokter gegaan. Die heeft mee een spuit gegeven die ze normaal alleen aan paarden gaven. Ik ben in de auto getild en in bed gelegd en hebt daar 24 uur geslapen. Daarna was alles over.

Toeval?

Met een vriend in de zomervakantie een heerlijke week gehad in het huis. Na de vakantie gaat die vriend thuis bij zijn moeder langs en die vertelt dat ze ook een heerlijke vakantie heeft gehad.

Ze is in een huis in Frankrijk geweest en dat was paradijslijk. Naarmate ze meer en meer details deelt van dat huis begint er bij mijn vriend iets te dagen en vraagt hij waar dat huis precies lag? Het blijkt in Crupies te liggen, een klein plaatsje in de buurt van Bourdeaux (niet te verwarren met Bordeaux). Blijkt dat zijn moeder daar bij vrienden langs is geweest (Louis & Greetje) die op dat moment in Crupies zaten. Toeval bestaat niet

encore plus d' aventures

Heerlijk zwemmen

Na een lange reis met vrienden in het donker aangekomen in Crupies. Moe en bezweet nam een van de vrienden nog even een duik in het zwembad waarna we naar bed zijn gegaan. De volgende dag het dek van het zwembad gehaald en het water bleek knalgroen van de algen. We hebben die vriend de hele week uitgemaakt voor 'de hulk'.

Bezoek

We lagen te slapen in het bed in de blauwe kamer. We werden wakker van geluiden van (knaag)dieren maar konden niet goed opmaken of ze buiten of binnen zaten. Toen er een muis over het hoofd van Anouk rende wisten we het zeker: ze zitten binnen!

Bon marché ?

Gezellig naar de Markt in Dieulefit waar een nogakraam stond. Stukje mogen proeven en die smaakte heerlijk. Dus bedachten we dat het leuk was om een plak noga mee te nemen naar huis voor de familie en nog een voor de schoonfamilie. De vrouw achter de toonbank snee twee flinke plakken af en zei met een stalen gezicht dat dat dan zestig euro kostte. Ik wilde me niet laten kennen en heb het netjes afgerekend. Nooit meer terug geweest bij die kraam maar mijn schoonfamilie is me nog steeds dankbaar voor de heerlijke noga.

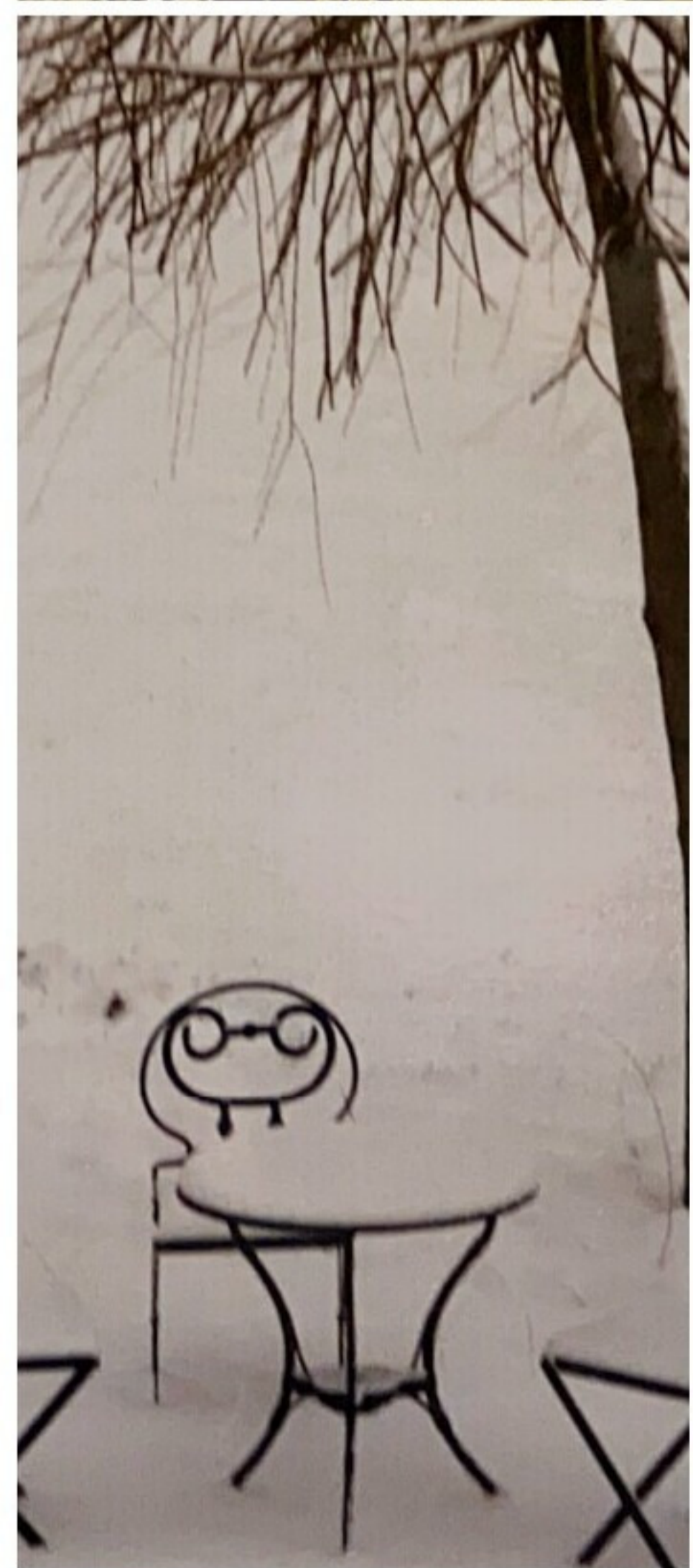
Rondom het huis

Met vrienden hebben we ooit gegeten bij Belle Hélène. Als toetje kwamen ze met een kaasplankje met daarop kazen die varieerden van wit tot donkerzwart. Nadat wij (Nederlanders) alle witte kazen hadden opgegeten kwam de ober het plankje, met daarop alleen nog de zwarte schimmelkazen, ophalen. Hij liep ermee naar de tafel achter ons waar ook een groep Nederlanders zat die vervolgens uitbrachten: "En bedankt".

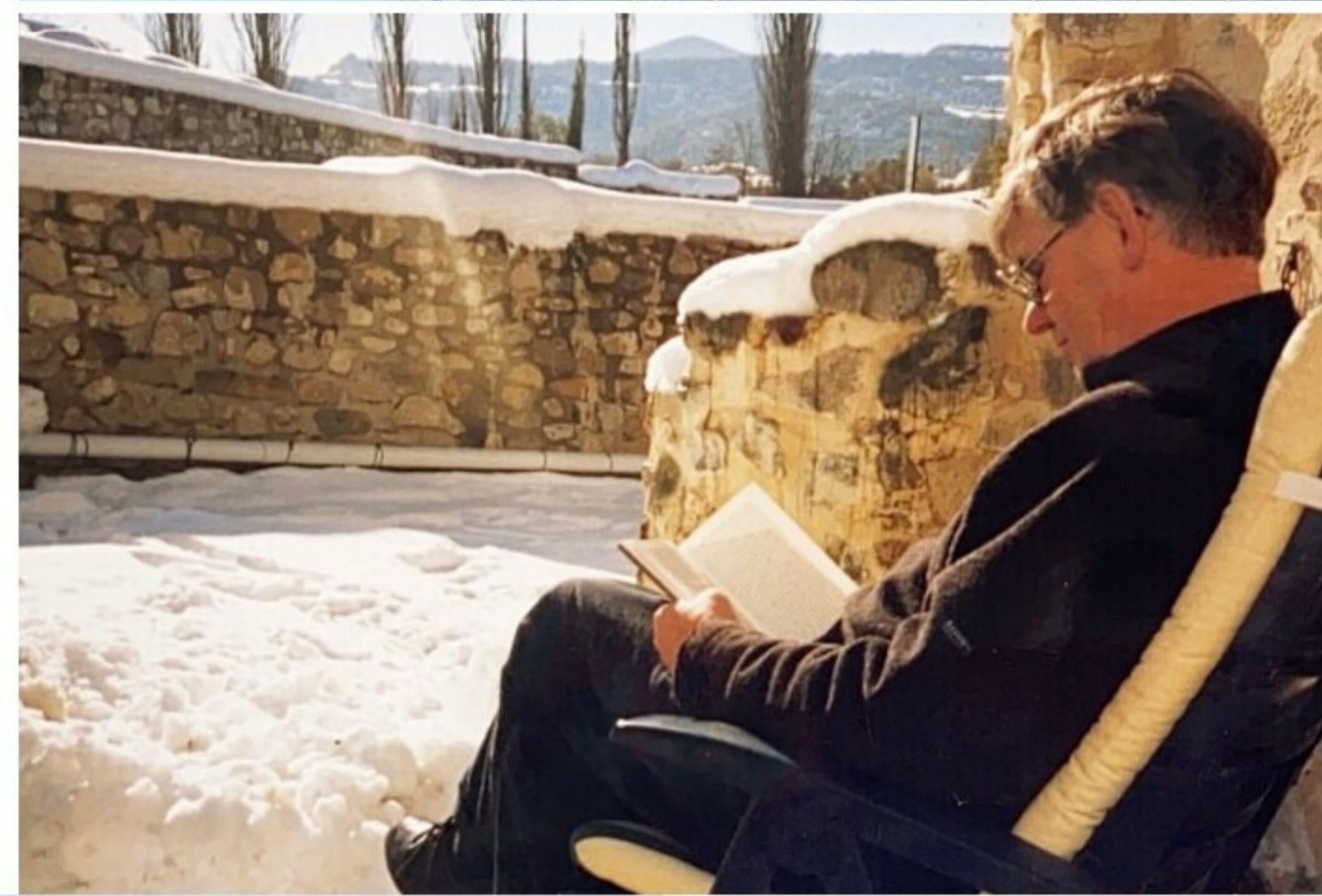
Flambé

Ook in Crupies hebben we ooit in een restaurant gegeten toen bij het flamberen een groot droogboeket in de fik vloog. De eigenaresse bleef uitermate koel, pakte de vaas waar de vlammen uitsloegen en gooide die met boeket en al naar buiten.

**CRUPIES
SOUS LA
NEIGE**

Beste Nort,
We hebben jarenlang enorm
genoten van het prachtige
Crupies.
Dankjewel!
Pierre en Marianne

VRIENDEN AAN HET WOORD

NAAM Henk en Adje Zeegers
EERSTE KEER IN CRUPIES: 20 JAAR GELEDEN

De kortste weg naar Crupies

Onze herinnering aan Crupies gaat al zo'n 20 jaar terug. De eerste keer dat we er waren kwamen we uit Italië. Ik had pas een andere auto, eentje met navigatie anno 2004. Op de een of andere manier klopte de instelling niet of moet ik gedacht hebben dat de kortste route altijd de beste is want hij navigeerde ons over de meest onmogelijke kronkelige binnenweggetjes in het pikkedonker naar Huize Liebrand. Doodmoe van al het gedraai en gezocht kwamen we 's avonds heel laat aan. Maar door Norts en Mies' geweldige gastvrijheid waren we de moeizame reis snel vergeten.

Fête de Bourdeaux

Het werd een heel mooi verblijf want Nort en Mies hadden ons uitgenodigd voor het 'fête de village'. Ik herinner me de vrijmarkt waarvoor Nort en ik in alle vroegte spullen hebben opgehaald bij Lionel en naar de markt gebracht. Ik herinner me ook een concert in een oude kerk of kapel met een koor en solisten die het 'Duo des fleurs' zongen, zo mooi dat me dat altijd is bijgebleven. Het klapstuk van het feest was de avond met een optocht in het donker en een afsluiting met het vuurwerk op de ruïne van het kasteel. .

Fietstocht

De tweede keer dat we er waren was 'la maison au drapeau' het eindpunt van onze fietstocht naar Crupies vanuit een plaatsje net onder Parijs met een naam die ik vergeten ben; het klinkt als 'Crupies' maar wordt anders geschreven. We hebben met het gedeelte van het fietsgezelschap dat ook bleef nog een paar hele mooie dagen doorgebracht waarvan ik me het samen zingen van het gehele Brabants-Limburgse volksliederen repertoire rond de buiten-openhaard nog het beste herinner.

Werkweek

Nummer drie was in 2018, Adje en ik waren er al een week toen onze kinderen, met partner en met toen ieder één baby of peuter, ons de tweede week kwamen vergezellen. De eerste week heeft Adje zich gewijd aan haar schilder hobby en ik heb gewerkt aan een lastig hoofdstuk van mijn boek dat begin 2020 uitkwam. Ik weet nog precies dat ik voor het model voor het berekenen van de staatsschuld een factor probeerde te vinden die de afwijking van de uitkomst met de gegevens van het CBS moest compenseren. Pas weer terug in Nederland ontdekte ik een fout in het model zelf waardoor een compensatie factor helemaal niet nodig bleek. Een hoop werk voor niets maar ja, achteraf kun je ..... enz. Natuurlijk werd er ook gefietst, behalve de dagelijkse trainingsritjes naar de bakker in het dorp heb ik een paar keer de Col de Vesc bedwongen, al was het maar om de tweede week een beetje in het wiel te kunnen blijven van mijn zoon Erik en schoonzoon Henk die me net hadden verteld dat ze trainden voor Diekirch-Valkenswaard.

Familieweek

De tweede week werd een feest met de hele familie: Met auto of fiets door de omgeving, de mooie dorpjes en als het even kon de weekmarkten in die dorpjes. Elke dag wel even in het zwembad en 's avonds met z'n allen buiten op het terras eten bij de haard.

Dank !

Nort en Mies bedankt voor al die gastvrijheid en geweldig Nort dat je er nu met Thomas, Marjorien, Inger, Han, Victor en Brechje voor zorgt dat la maison au drapeau ook voor de volgende generatie een ontspannings- en ontmoetingsplaats kan blijven.

Met hartelijke groeten,
Henk en Adje Zeegers

Fietstocht 2002

MIJMERINGEN

VAN OLGA & KOEN

Plein soleil

Inatuurlijk hebben wij herinneringen aan het vakantiehuis in Crupies en ons verblijf daar, alweer drie keer en als laatste verblijf recentelijk juli 2024.

Een willekeurige opsomming van gedachten en gevoelens die naar boven komen. Het tijdstip van jullie verzoek om eventueel te reageren komt ook wel erg goed uit want het is hier rot weer en wij herinneren ons Crupies altijd als een sejour plein soleil. Het zwembad ter verkoeling, de dikke muren en de Franse plattelandsstijl in het huis met geen poespas en "what you see is what you get" in goed frans.

Overnachten of niet?

De tocht er naar toe altijd onderwerp van discussie want overnachten we onderweg nu wel of niet? want de afstand is net wel en net niet in een keer te halen. Wij hebben de rekkelijken en de meer voorzichtigen hierin ook in ons huwelijk minzaam ? verenigd en wij komen tot op heden altijd uit op in een keer en denken als wij thuis komen dat de volgende keer we zeker gaan overnachten. Ja, de mens zit rationeel in elkaar? maar de autorit naar een fijn vakantieadres doet veel bezwaren smelten.

Franse sfeertjes

Olga is erg gecharmeerd van de plaatsjes, de marktjes, het beekje (pootjebaden) in de bocht bij de pizzeria, het Franse sfeertje dat je in deze streek nog wel aantreft maar aan de andere kant van de Loire helaas bijna geheel verdwenen is en de dorpen alleen nog een benzinstation hebben naast vervallen huizen en straten.

Boek van Mies

Koen wordt erg gegrepen door de oorlogsmonumenten in de Drome. Hij kent ze natuurlijk van vakanties in andere delen van Frankrijk want er is een wettelijke verplichting om de gevallen uit WO 1 te gedenken. Het boek van Mies heeft hieraan zeker bijgedragen om ook in de Drome nog eens goed rond te kijken en steeds bekruipt hem bij het lezen van de vaak vele namen, de weerslag op het lokale leven, in de gezinnen en families. De jeunesse doree viel, de boerderijen werden overgenomen door echtgenotes, in elk dorp hoe klein dan ook altijd weer die lange opsomming van namen, de leeftijden, met soms dezelfde achternaam.

Geen poespas: "What you see is what you get" in goed Frans

En dat allemaal mannen die vaak nog niet eens de Drome uit waren geweest want het was tot lange tijd -zo begrijp ik -een gesloten gebied. Nu nog is het nog soms moeilijk om het gebied te berijden laat staan hoe honderd jaar geleden men - ik denk vaak te voet- de opgeroepen zich in verre plaatsen moesten melden. Een oorlog die in Nederland bijna niemand iets zegt herinner ik zeg maar plaatsvervangend al is dat wel vanuit een comfortabele stoel aan een zwembad, dat dan weer wel

Sterrenhemel

Tenslotte de prachtig en intense sterrenhemel bij onbewolkte hemel. Een hemel die wij in ons landje nooit zo zullen kunnen zien. Liggend op de stretcher kijkend naar boven naar sterren waarvan je het bestaan natuurlijk nooit in zo'n grote aantallen hebt kunnen zien. Dat maakt je klein en ook als het dondert en bliksemt gebeurt dat met een intensiteit die indrukwekkend is en je meer verbonden voelt met de natuurkrachten die wij eigenlijk al een beetje hebben weggestopt en op een stukje frans platteland weer terugkeert!

*Dus Crupies
allez en au reservoir
Olga en Koen*

Ode aan la Maison au Drapeau

Te zingen op de melodie: "Als ik de golven aan het strand zie..."

I Als ik de foto's van 'n week, in de zon, in la France zie
Denk ik aan een vakantie, vakantie, vakantie
Op 'n perfecte plaats...
Echt vier en twintig karaats...

Het huis en zwembad boden óns daar zo menig pleziertje
Met dagelijkse drank, een glas wijn of 'n biertje
Want na een frisse duik...
Werd dat al vlug een goed gebruik...

'n Neutje op 't terras
Wat luieren in de zon
We waren zeer in onze sas
Dachten dat 't niet over kon
Maar och de tijd verstreek
't Ging eigenlijk veel te vlug
In 'n roef voorbij zo'n week
Voor 't wisten weer terug

II Wat hebben we daar al die jaren, ontzettend genoten
Van hetgeen Nort en Mies, lang geleden besloten
In het verre Crupies
Creëerden zij iets fantastisch

Aanvankelijk was het de bouwval van meneer La Rizza
Nog steeds is er 'n verstopte oven voor pizza
Maar er werd flink verbouwd
Alles is nu heel vertrouwd

'n Neutje op 't terras
Wat luieren in de zon
We waren zeer in onze sas
Dachten dat 't niet over kon
Maar och de tijd verstreek
't Ging eigenlijk veel te vlug
In 'n roef voorbij zo'n week
Voor 't wisten weer terug

III Gastvrijheid werd met hoofdletters daar echt geschreven
Beaamd door alle gasten die er ooit verbleven
Gastvrijheid die beklijft
En die ongetwijfeld blijft

Toch gaat er nu een einde kómen aan 'n periode
Uit dankbaarheid voor álles daarom deze ode
Een welgemeend chapeau
Voor het "Maison au Drapeau"...

Deze ode werd speciaal voor de gelegenheid aangepast door hofcomponist Guido.

Beste Nort,
We zijn ontzettend blij dat we al zo vaak hebben mogen genieten van het prachtige huis in Crupies!
Enorm bedankt voor alles!
Liefs, Dominique ten Haaf

VOTRE RÉGION

CRUPIES | Une Néerlandaise a travaillé autour de ses quelque 1300 lettres et leur a consacré une thèse. Un travail labellisé "Centenaire 14-18"

César ou la mémoire retrouvée d'un poilu

Il avait 20 ans, était plutôt joli garçon et était amoureux d'une "payse", une certaine Blanche. Mais en ce premier week-end d'août 1914, jour de la fête au village, César a tout abandonné derrière lui, sa ferme de Crupies, sa mère et ses cinq frères et sœurs, Blanche, les copains du pays de Bourdeaux. Comme des milliers d'autres, César Vincent a rejoint le front. Mobilisé. Le poilu n'en reviendra jamais, tué lors d'un assaut à Verdun, un jour d'octobre 1917 au Chemin des Dames.

Pendant ses trois ans de guerre, César a beaucoup écrit. Plus d'un millier de cartes postales ou de lettres, adressées à sa mère surtout, mais aussi à ses sœurs, son amoureux et ses copains. Des lettres qui ont dormi pendant cent ans, oubliées dans une malle, dans une grange de la famille Vincent.

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle » explique Lionel, le petit-neveu de César. « J'avais déjà entendu parler de ces lettres dans la famille. Mais je ne les avais jamais vues ni lues... » Sa voisine, Mies la Néerlandaise, revenant d'un périple à Verdun. Lionel lui parle de sa découverte. La suite, c'est Mies Haage qui la raconte : « Je lui ai demandé si je pouvais y jeter un coup d'œil. Il m'a pré-

Au village de Crupies, devant la maison des Vincent, là où ont été retrouvées les lettres, Lionel et son père, respectivement petit-neveu et neveu de César Vincent. Au premier plan, le casque troué de César, et sa plaque militaire.

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle » explique Lionel, le petit-neveu de César.

« J'avais déjà entendu parler de ces lettres dans la famille. Mais je ne les avais jamais vues ni lues... »

Sa voisine, Mies la Néerlandaise, revenant d'un périple à Verdun.

Lionel lui parle de sa découverte. La suite, c'est Mies Haage qui la raconte :

« Je lui ai demandé si je pouvais y jeter un coup d'œil. Il m'a pré-

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle »

« J'avais déjà entendu parler de ces lettres dans la famille. Mais je ne les avais jamais vues ni lues... »

Sa voisine, Mies la Néerlandaise, revenant d'un périple à Verdun.

Lionel lui parle de sa découverte. La suite, c'est Mies Haage qui la raconte :

« Je lui ai demandé si je pouvais y jeter un coup d'œil. Il m'a pré-

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle »

« J'avais déjà entendu parler de ces lettres dans la famille. Mais je ne les avais jamais vues ni lues... »

Sa voisine, Mies la Néerlandaise, revenant d'un périple à Verdun.

Lionel lui parle de sa découverte. La suite, c'est Mies Haage qui la raconte :

« Je lui ai demandé si je pouvais y jeter un coup d'œil. Il m'a pré-

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle »

Sa voisine, Mies la Néerlandaise, revenant d'un périple à Verdun.

Lionel lui parle de sa découverte. La suite, c'est Mies Haage qui la raconte :

« Je lui ai demandé si je pouvais y jeter un coup d'œil. Il m'a pré-

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle »

« J'avais déjà entendu parler de ces lettres dans la famille. Mais je ne les avais jamais vues ni lues... »

Sa voisine, Mies la Néerlandaise, revenant d'un périple à Verdun.

Lionel lui parle de sa découverte. La suite, c'est Mies Haage qui la raconte :

« Je lui ai demandé si je pouvais y jeter un coup d'œil. Il m'a pré-

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle »

« J'avais déjà entendu parler de ces lettres dans la famille. Mais je ne les avais jamais vues ni lues... »

Sa voisine, Mies la Néerlandaise, revenant d'un périple à Verdun.

Lionel lui parle de sa découverte. La suite, c'est Mies Haage qui la raconte :

« Je lui ai demandé si je pouvais y jeter un coup d'œil. Il m'a pré-

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle »

« J'avais déjà entendu parler de ces lettres dans la famille. Mais je ne les avais jamais vues ni lues... »

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle »

Sa voisine, Mies la Néerlandaise, revenant d'un périple à Verdun.

Lionel lui parle de sa découverte. La suite, c'est Mies Haage qui la raconte :

« Je lui ai demandé si je pouvais y jeter un coup d'œil. Il m'a pré-

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle »

« J'avais déjà entendu parler de ces lettres dans la famille. Mais je ne les avais jamais vues ni lues... »

Sa voisine, Mies la Néerlandaise, revenant d'un périple à Verdun.

Lionel lui parle de sa découverte. La suite, c'est Mies Haage qui la raconte :

« Je lui ai demandé si je pouvais y jeter un coup d'œil. Il m'a pré-

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle »

« J'avais déjà entendu parler de ces lettres dans la famille. Mais je ne les avais jamais vues ni lues... »

Sa voisine, Mies la Néerlandaise, revenant d'un périple à Verdun.

Lionel lui parle de sa découverte. La suite, c'est Mies Haage qui la raconte :

« Je lui ai demandé si je pouvais y jeter un coup d'œil. Il m'a pré-

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle »

« J'avais déjà entendu parler de ces lettres dans la famille. Mais je ne les avais jamais vues ni lues... »

Sa voisine, Mies la Néerlandaise, revenant d'un périple à Verdun.

Lionel lui parle de sa découverte. La suite, c'est Mies Haage qui la raconte :

« Je lui ai demandé si je pouvais y jeter un coup d'œil. Il m'a pré-

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle »

« J'avais déjà entendu parler de ces lettres dans la famille. Mais je ne les avais jamais vues ni lues... »

Sa voisine, Mies la Néerlandaise, revenant d'un périple à Verdun.

Lionel lui parle de sa découverte. La suite, c'est Mies Haage qui la raconte :

« Je lui ai demandé si je pouvais y jeter un coup d'œil. Il m'a pré-

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle »

« J'avais déjà entendu parler de ces lettres dans la famille. Mais je ne les avais jamais vues ni lues... »

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle »

Sa voisine, Mies la Néerlandaise, revenant d'un périple à Verdun.

Lionel lui parle de sa découverte. La suite, c'est Mies Haage qui la raconte :

« Je lui ai demandé si je pouvais y jeter un coup d'œil. Il m'a pré-

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle »

« J'avais déjà entendu parler de ces lettres dans la famille. Mais je ne les avais jamais vues ni lues... »

Sa voisine, Mies la Néerlandaise, revenant d'un périple à Verdun.

Lionel lui parle de sa découverte. La suite, c'est Mies Haage qui la raconte :

« Je lui ai demandé si je pouvais y jeter un coup d'œil. Il m'a pré-

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle »

« J'avais déjà entendu parler de ces lettres dans la famille. Mais je ne les avais jamais vues ni lues... »

Sa voisine, Mies la Néerlandaise, revenant d'un périple à Verdun.

Lionel lui parle de sa découverte. La suite, c'est Mies Haage qui la raconte :

« Je lui ai demandé si je pouvais y jeter un coup d'œil. Il m'a pré-

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle »

« J'avais déjà entendu parler de ces lettres dans la famille. Mais je ne les avais jamais vues ni lues... »

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle »

Sa voisine, Mies la Néerlandaise, revenant d'un périple à Verdun.

Lionel lui parle de sa découverte. La suite, c'est Mies Haage qui la raconte :

« Je lui ai demandé si je pouvais y jeter un coup d'œil. Il m'a pré-

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle »

« J'avais déjà entendu parler de ces lettres dans la famille. Mais je ne les avais jamais vues ni lues... »

Sa voisine, Mies la Néerlandaise, revenant d'un périple à Verdun.

Lionel lui parle de sa découverte. La suite, c'est Mies Haage qui la raconte :

« Je lui ai demandé si je pouvais y jeter un coup d'œil. Il m'a pré-

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle »

« J'avais déjà entendu parler de ces lettres dans la famille. Mais je ne les avais jamais vues ni lues... »

Sa voisine, Mies la Néerlandaise, revenant d'un périple à Verdun.

Lionel lui parle de sa découverte. La suite, c'est Mies Haage qui la raconte :

« Je lui ai demandé si je pouvais y jeter un coup d'œil. Il m'a pré-

« J'ai pleuré à la lecture de certaines lettres, ça arrachait le cœur »

« J'étais allé fouiller dans de vieux outils et je suis tombé sur la malle »

« J'avais déjà entendu parler de ces lettres dans la famille. Mais je ne les avais jamais vues ni lues... »

L'INFO EN +

CE QU'ILS SONT DEVENUS

César, le cœur d'artichaut, qui aimait écrire aux filles, n'épousera jamais sa Blanche (dont le nom de famille était Barrier)... Celle-ci épousera un des camarades du jeune homme, revenu lui du front, Henri Acharé. Ils n'auront pas d'enfant.

Marie, la sœur de César, qui était une des destinataires privilégiées du jeune homme, épousera son meilleur ami, Emile Arnaud.

À Crupies, on dénombre neuf morts au champ d'honneur de 1914-1918.

À noter que Mies Haage a été invitée à donner une conférence sur son travail dans les Vosges. À quand la même chose en Drôme ?

César en tenue d'infanterie.

"Quand donc finira cette boucherie ?"

Quelques extraits des lettres de César Vincent :
 Mai 1916 : "Je pars demain à 7h du matin, direction Verdun. Ça sent mauvais..."
 Mai 1916 : "Ceux qui ont de la chance, c'est ceux qui ont une jambe coupée..." (NDLR : ils peuvent rejoindre l'arrière).
 Juin 1916 : "Mais quand donc finira cette boucherie ?". "Si tu pleures lorsque tu recevras ces lignes, que les larmes ne soient pas pour les morts car ils sont bien heureux, mais pour ceux qui restent..."

Avril 1917 : il donne la liste de son pécule à réclamer : 26 francs "si je ne peux le faire".
 Juin 1917 : "Je crois que nous allons monter en ligne".
 Le 23 octobre, le mitrailleur César Vincent est blessé dans un assaut pour se mettre en batterie à proximité d'un nid de mitrailleuses allemandes. Il meurt le 26 à l'hôpital et est enterré à la nécropole nationale de Soissons (ce qu'ignorait sa famille).

Un colloque sur "La Drôme et la Grande Guerre" à la rentrée, en partenariat avec notre titre

Le Comité départemental pour l'histoire de la guerre 1914-1918 dans la Drôme travaille depuis des mois à l'organisation d'un colloque à la rentrée. Les 4 et 5 octobre, l'hôtel du département sera le théâtre d'une grande évocation du "Front de l'arrière", en partenariat avec Le Dauphiné Libéré. Ce qui nous amène à publier une rubrique hebdomadaire dans nos pages régionales à compter du 7 août prochain. Comment la Drôme a vécu la guerre au quotidien, si loin des tranchées, et si près de

ses enfants tombant par milliers au champ d'honneur ? C'est la question à laquelle veulent tenter de répondre Alain Saquet, Philippe Bouchardreau, Benoît Charantou et tous les acteurs du CDH 14-18 Drôme. Plusieurs universitaires de la région vont prêter leurs lumières à ces deux journées de colloque. Les thématiques des "pouvoirs locaux dans la guerre", de "la Drôme où l'on souffre et l'on soigne" et de "réquisitionner pour nourrir et approvisionner" seront abordées le samedi 4 octobre

en présence de Gilles Vergnon (IEP de Lyon), "Mobiliser les esprits", "se souvenir" et "la Première Guerre mondiale matrice du XXIe siècle" le seront le lendemain dimanche, sous la présidence de Claude Prud'homme (Université Lumière Lyon 3) et Anne-Marie Granet-Abisset (Université Mendès-France de Grenoble).

Attention, il vaut mieux s'inscrire pour être sûr d'assister aux travaux de ce colloque (contact@cdh14-18.fr), Paris. www.cdh14-18.fr.

Bonni & Walter aan het woord

Kennismaking met Mies en Nort

Onze kennismaking met Mies en Nort is begonnen met de gezamenlijke reis naar Brazilië. Mies naar aanleiding van de afronding van de opleiding Portugees, wij voor een bezoek aan een studievriend in Barbacena. Daarna zijn er nog meerdere reizen met elkaar gevolgd, zowel naar Brazilië als naar Afrika.

Kennismaken met Crupies

De kennismaking met Crupies was de eerste keer samen Mies en Nort. We kregen een lift van Nort, knorde er in een dag naar toe en bleven een paar dagen om te helpen in en om het huis. Een interessant onderwerp was ook hoe hou je het beheer van een tweede huis beheersbaar met al die wisselende bewoners. Een andere keer zaten we met ons hele gezin in huis nr. 2. Weer later, op weg naar Italië hebben we enkele dagen met onze camper op de oprijlaan gestaan.

Hechte vriendschap

Al onze ervaringen met Mies en Nort en de mooie herinneringen met de plek in Crupies hebben bijgedragen aan een hechte vriendschap, die nog duurt tot vandaag de dag.

De nieuwe opzet van het huis kan deze unieke plek in Frankrijk alleen nog maar mooier maken.

Tentoonstelling in Chapelle st. Jean

Een absoluut hoogtepunt was de tentoonstelling van de Eerste Wereldoorlog in de Kapel met de unieke inbreng van Mies. We stonden toen op de camping in Bourdeaux

Ontmoeting in... Brazilië

Franse kunst in Zeeland

Via Mies en Nort hebben we ook kennis gemaakt met Barbara Hunziker, de keramiste, die bij ons heeft geëxposeerd tijdens de jaarlijkse Kunstschouw in Burgh-Haamstede.

DE PLEK VAN MIES

Jan wordt 70

Een van de vele familieherinneringen aan La maison au drapeau speelt in september 2005. Jan had zo bedacht dat hij zijn 70e verjaardag eens rustig zou doorbrengen in Crupies, dit jaar geen feestje, gewoon lekker zonder poespas. Wel zou Brechje na schooltijd met de kinderen vanuit Bourdeaux langskomen om een borreltje te drinken. Leuk!

Vol voorpret had de rest van de familie zich diezelfde vrijdag in alle vroegte verzameld in Leende om zich, gewapend met thermossen koffie en broodjes omelet voor onderweg, met 2 volle auto's richting Crupies te begeven. Maar niet voordat ook alle draagbare instrumenten uit de muziekkamer aldaar waren mee gegrist. Brechje had de Clairette de Die koud gezet en de boulanger in Bourdeaux legde ondertussen de laatste hand aan een prachtige verjaardagstaart.

Eenmaal in de buurt van Crupies stond de organisatie van deze surpriseparty op scherp. Janne, Pjotr en Erin hielden opa Jan gezellig bezig in het zonnetje op het achterterras. Daar heerste gemoedelijke rust. Ook aan de andere kant van het huis hielden de zojuist gearriveerde familieleden zich muistil. Zij slopen in een lange sliert over de 'A2' langs het huis om ter hoogte van de groene kamer deze kalme Franse namiddag te verstoren met een luid en meerstemmig Lang zal hij leven! Onder begeleiding van een ratjetoe aan muziekinstrumenten kwamen zij één voor één tevoorschijn langs het achterterras.

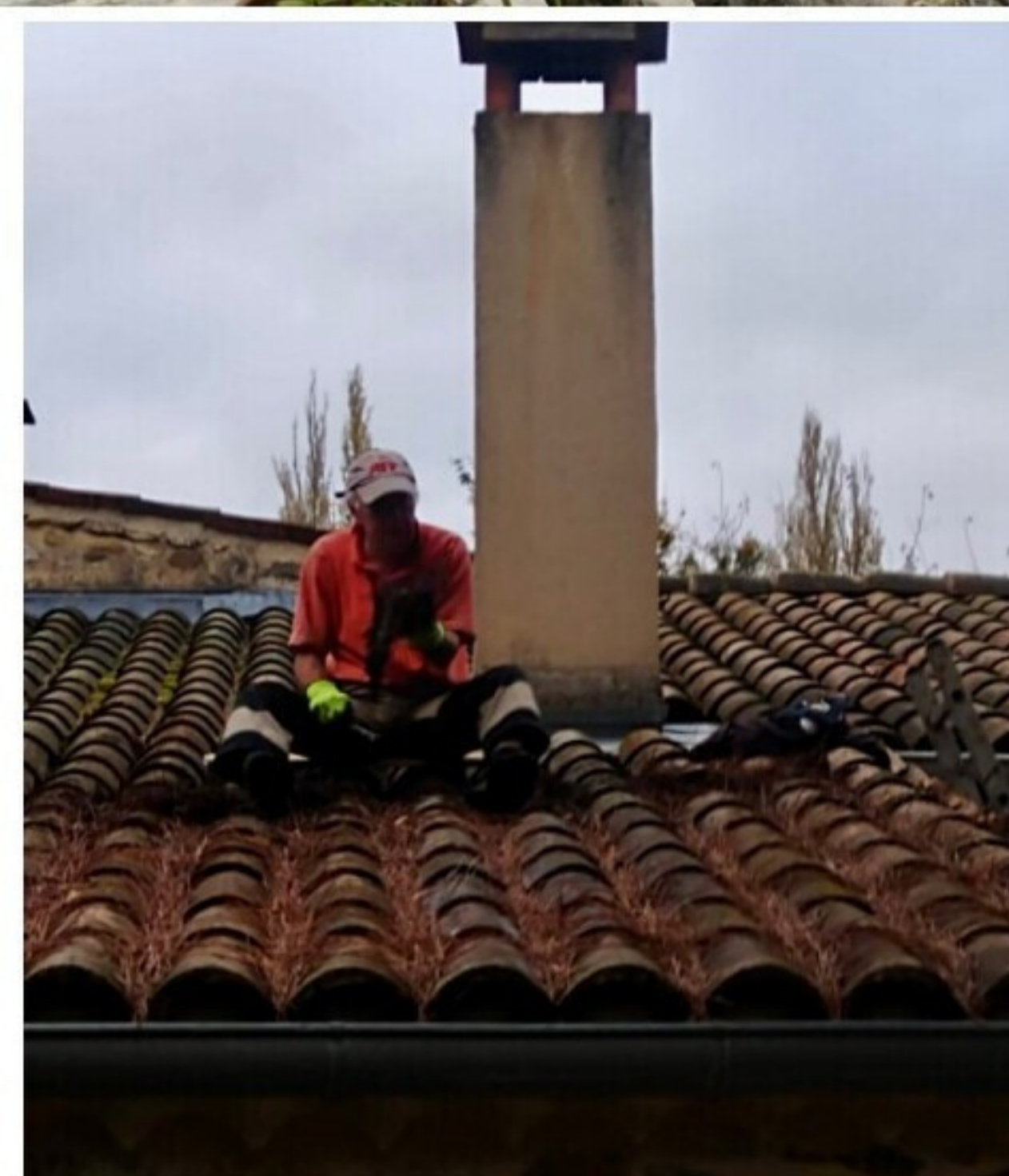
Een bijzonder geslaagde aftrap voor een feestelijk weekend, in een huis dat daarvoor gemaakt is. Met elkaar, met een drankje, samen koken, lekker eten, spelletjes, gesprekken en ook een lied voor de jarige ontbrak niet. Zondagochtend togen alle ongenode gasten weer huiswaarts en daalde de kalmte en rust weer neer over deze prachtige plek in Frankrijk.

Familie-herinnering

Thomas, Marjorien, Hasse, Joren

DE HOOGTE IN

Uit Ine's archief

2001

AANWIJZINGEN VOOR INE/WIM

- sleutel in potje naast cave
- zwembad
  - * er zit nog een leenpomp in die niet reageert op de grijze rubberen aan/uit-knop op rand van zwembad. Aan/uitzetten bij regelkastje in muur. Bonnardel kan komen met nieuwe pomp.
  - * douche werkt (aanvoerkraantje nog even openzetten) - maar lekt/sprietst Bonnardel komt ook dat repareren
  - * er is een nieuwe bache + nieuwe roller. Werkt nog niet zo soepel. Verder is er een nieuw (wit) afdekplastic om opgerolde bache mee af te schermen (op balkon)
  - * je kunt de nieuwe robot gebruiken (zie handleiding op deur) of gewoon ouderwets stofzuigen.
  - * ph- en chloorgehalte waren goed. PH wel af en toe controleren - voorlopig nog maar niks aan doen.
  - * zelf even inschatten of je de filters elke dag of om de dag wisselt. Zelfde geldt voor chloor: grote tabletten aanvullen afhankelijk van cl-gehalte/ hitte enz. Wel regelmatig (volgens aanwijzingen) anti-algae toevoegen.
- De post wordt voortaan aan huis bezorgd. Er staat (voorlopig) een lelijke, maar opvallende oranje brieven-emmertje in het raam van het bureau. De postbode komt overleggen waar de beste plaats is voor de brievenbus (van hem/haar uit gezien). Misschien kun je her en der eens rondkijken naar een leuk, niet te groot brievenbusje. De standaardbussen zijn allemaal groot en lelijk! (Misschien heeft Jan dit alles al geregeld!)
- Didier kan nog van alles komen doen - informeer even of zijn 2e kind al geboren is - dan kan ik hier een cadeautje kopen.
- foto's vloer bureau en buitentrapp maken (i.v.m. procedure tegen Brusset)
- tegen René zeggen dat wij niet op 14 juli arriveren, maar pas op 17 juli!
- Verder niks te melden.
- Na jullie komen Jeroen & Joke. Bij vertrek: alleen maar sleutel in potje stoppen en eventueel wat aanwijzingen achterlaten.

GOEDE REIS - VEEL PLEZIER

Oeverdrachtsbrieven

2001

Ine & Wim

Bienvenue à Crupis!

ook van de Baas

In 2 weken 1 maelt regen en 1 dag met buien (koud!). ik mag niet kleden.

- * koffijpot is kepot maar dat wil je al
- * een goede leuke bruine potbus heb ik niet gevonden (het teel afpakken moet zijn tegen de regen en ook niet te klein!) iets in die boomstamk misschien?
- * pisen bad is prima. Ik heb het dek er niet meer op gehad. misschien een wat bijvalen?
- * pisen bad erantje (pomp, sande) is niet verschenen
- * tuimannetje is niet geweest (kind jehujen?) ik heb wat onkruid jehuden teem de lavenal maar het gras heb ik laten staan van hem. Wel sproeien!
- * leuk wietje: knikkuss inreaien in gasten van het terras. knikkuss liggen in mand hin op tafel
- * Ring van de haakel beter hebben gep. schon gemaakt. ik vind dat de oven stinkt naar verbrand vlees.
- * er moet nog 1 staeltje blauw gemaakt. Staat in kelder + verf + lavenal + karton om de staal op te zetten. Ook een goede plek want het moet 3 keer!
- * leuk kleingeld: schenking, wil inruilen van de lavenal met de milk bank, te koop van het main buidje, ruist het bruin spel uit het pleford. Er zijn veel pensen kepot.
- * veel plezier en goed weer!

Ring is met een van Alboede naar Malaga en ik naar Lende!

Mit op stalen en omhoog te klimmen. Spaer polsen en nek.

liep van Ca

gersters, 2005

hart laten we de hier in storm en tussen op volle haal ast hoel, het hout voer
 keruiten te poetsen mi
 Erutter veel wespens
 bad + op traverse.
 schaarser dan in
 t in ieder geval
 kleine glazen flesje
 erwaense rietsuiker
 uitgeslagen kristalsuiker!
 --appelje maken
 (ft).
 vierge te persing van markt
 te balje.
 horen jam van (je recht)

De opgesloten jngen van de bure cil uitverveling wel eens met hiezelstribtes gaan miltlen we hebben hem al sel eens door de besproken, maar waersatijh is complete heropvading noodzakelijh voor een positief resultaat.
 Star te heringen van pjotr op plehbard.
 Veel Plezier!
 Toger + Hen.

de afgelopen dagen
heeft het flinke
geroegend.

Er zijn wat leuke
geconstateerd (niet
dramatisch)

en ik ben niet meer
bij het zwembad
geweest!

h

Ine's
archief

FAVORIETE BEZIGHEID: WAS OPHANGEN

Commémoration de la Grande Guerre

Samedi 9 Août

A partir de
15 heures

A la Chapelle St. Jean
à Crupies

Exposition*, lecture de correspondances avec **Christian JEANMART** et présentation du livre: « Vivement que l'on se rattrape sur les bords du Roubion ! ».

* ouverte également le **Dimanche 10 Août**

Door Willemijn en Chris

Verslag van de dagen dat we in Crupies de tentoonstelling en de presentatie van het boek van Mies hielpen voorbereiden

Augustus 2014

Dit keer is het anders

Het laatst waren we hier met Mies in november 2011;

Commémoration de Grande Guerre in Crupies.

Daarvoor was het meestal een vakantie.

Dit keer is het anders.

We komen weer niet om te laterfanten en te luiëren.

We komen nu met een missie. Een beetje thuiskomen is het

ook, zo voelt het toch weer. Mies en Nort zijn er en Guido,

Ria en Ine.

Een duik in het zwembad, de bus

boven op de A1 geparkeerd en

gezellig bijkletsen, borrelen en eten.

Mies is wat gespannen en druk, blij

dat Chris er is.

Woensdagmorgen naar de Chapelle,

spullen wegbrengen, sjouwen met

kerkbanken en tafels. Begin

gemaakt met 'bouwen' van de

torens, zoals door Chris bedacht en

thuis al voorbereid.

Drie dagen wordt er keihard

gewerkt. Door Chris, Nort, Guido en

Mies in de Chapelle. Ook Lionel en

Nadine zijn er steeds bezig.

In de loop van die dagen komen Bonnie en Walter aan, kamperen

op de Municipal van Bourdeaux, Piet en Ines (groene kamer), Irene

(mezanine) en tot slot Leonie (chambre d'hôte Les Junchas), Elke

avond wordt samen gegeten. De vrouwen koken, Chris maakt een

keer koolrolletjes. Elke avond wordt samen gegeten. De vrouwen

koken, Chris maakt een keer koolrolletjes.

Mies vertelt wat nog moet en van wie wat verwacht wordt. Ze

heeft een lijst.

We gaan naar Serge en Denise, de ouders van

Lionel, en halen daar oude spullen op.

Er worden ook steeds nog zolderschatten uit

14-18 gebracht door mensen uit de omgeving. De

expositie wordt nog uitgebreider. Op

zaterdagmorgen moeten we met Piet nog op

zoek naar een ontbrekende kabel voor de

presentatie van de gescande ansichtkaarten uit

het album van de familie Patonnier met muziek

uit 1914-1918.

Leve de Super U in Dieulefit!

Nadine maakt prachtige potten met blauwe

distels. En ze treft voorbereidingen voor de

vriendenborrel na afloop.

Zaterdagmiddag is alles klaar.

Borrel en lekker eten.

Vivement que l'on se rattrape sur les bords du Roubion!

Augustus 2014

Dit is de dag

La Grande Guerre aux Pays de Bourdeaux begon in augustus 100 jaar geleden.

Het boek van Mies wordt vandaag gepresenteerd.

Er is een klein podium bedacht door Johannès Melsen, die zich metteur en scène noemt.

Een woordje van de burgemeester, woordje door Lionel, interview van Mies, lezing door Christian Jeanmart, stukjes uit brieven voorgelezen door Clarice Vincent.

De kerk zit vol. Er zijn veel mensen uit Le Pays de Boudeaux die nog familie zijn van één van de 32 soldaten uit het boek. De tentoonstelling is mooi, de mensen zijn enthousiast, herkennen namen en foto's en er wordt wat afgebuurt bij le verre d'amitié.

Wij gaan 's avonds met z'n allen eten bij Les Junchas.

Buiten onder de bruidssluier met een prachtig uitzicht op het dal en de ondergaande zon.

Zondag kunnen we rustiger aan doen. Mies is de hele dag in de St.Jean voor de tentoonstelling en de boekverkoop, steeds door een paar mensen van 'beneden' geassisteerd. Er zijn veel bezoekers en er worden veel boeken verkocht. In en om het huis worden intussen al voorbereidingen getroffen voor de ontvangst 's avonds van alle mensen die betrokken waren bij de hele onderneming. Samen zijn we met 32 personen, kinderen niet meegerekend. De slager doet de catering.

Mies doet een woordje. Nort stelt de Nederlanders voor aan de Fransen, Lionel de Fransen aan de Nederlanders en we mingelen enthousiast.

De kinderen spelen in het zwembad, als het donker wordt stookt Guido het vuur nog eens op en gaan de rode 'graflampjes' aan.

We bewaren hele goede herinneringen aan die week.

Het was geweldig met z'n allen bezig te zijn met eenzelfde doel.

De vanzelfsprekendheid waarmee iedereen deed wat er gedaan moest worden (de lijstjes van Mies).

Het mooiste was te zien hoe blij en tevreden Mies en Nort waren met de aandacht voor het boek en met de positieve reacties op de tentoonstelling.

Ze hadden het succes zeer verdiend.

En wij ook een beetje, met z'n allen.

1999 – 2024

HERINNERINGEN AAN CRUPIES

VAN JAN, TESSA, OTIS

25-Jarig jubileum

De plechtige en historische overdracht van 'Crupies' valt bijna samen met ons 25-jarig Crupies-jubileum. Eind december 1999 kwamen wij voor het eerst, om met Inger en Han aan millenium-ontduiking te doen. Wij waren (nog net) twintigers, zonder rijbewijs, en Inger en Han kwamen ons van het station in Valence ophalen, met de Renault Twingo van Mies. Met wat inschikken en een beetje goede wil pasten daar best vier volwassenen in. Tijdens de terugreis naar Nederland, ongeveer twee weken later, bleek dat er ook nog wat wel wat kistjes wijn bij konden. Tijdens de rit van Valence naar Crupies serveerde Han rode wijn (vanwege de bittere decemberkou nog niet helemaal op drinktemperatuur) en belegd stokbrood, ter plekke bereid vanaf de bijrijderstoel. Zo werden we per direct in de stemming gebracht voor een idyllisch verblijf dat nog menig vervolg zou hebben..

Brandade de morue

Tijdens dat eerste verblijf brachten we veel tijd door met koken in streekstijl. Zo waagden we ons aan Brandade de morue; daarvoor moest gezouten en gedroogde kabeljauw gedurende verschillende dagen weken in de koelkast, afgespoeld worden, opnieuw weken, enzovoort. Het eindresultaat was heerlijk, maar in latere jaren stapten we toch over op de – overigens ook heel lekkere – kant-en-klare variant. We aten konijn – door Han op een plaatselijke markt aangeschaft na het uitspreken van sindsdien nog vaak aangehaalde woorden: 'un lapin s'il vous plaît'. De millenniumwisseling ging in Crupies nagenoeg onopgemerkt voorbij. Iets na middernacht werden we in de verte één eenzame vuurpijl gewaar; de Drôme achtte het kennelijk niet de moeite waard om er meer ruchtbaarheid aan te geven.

Rijbewijs

Omdat Inger als enige van ons vieren over een rijbewijs beschikte, reed zij het hele gezelschap naar markten in de streek, naar wandellocaties, en weer helemaal terug naar Antwerpen, waar Inger en Han toen woonden, en waar Inger ons uitgeput bij het station afleverde. Als Inger het rijden moe dreigde te worden, gaf Jan zijn Michael Jackson-imitatie ten beste; dan kon zij weer honderden kilometers vooruit. Het zou tot eind 2002 duren voor Jan dan eindelijk ook zijn rijbewijs haalde, een paar jaar later gevolgd door Tessa. Sindsdien zijn de vervoerstaken naar, in en van Crupies eerlijker verdeeld. Wel zijn we nog een aantal keer met zijn vieren in de Twingo van Mies naar Crupies gegaan. Als inmiddels verweerde vijftigers zouden we daar vast niet meer aan beginnen, maar destijds was het eigenlijk heel gezellig.

Crupiesbezoekers

Sinds dat fantastische verblijf in 1999 is 'Crupies' een deel van ons leven geworden. Otis (inmiddels 15) komt er al sinds zijn vroegste jeugd. Hij en Charlie hebben er vele kerst- en zomervakanties samen doorgebracht, en hij heeft genoten van de wandelingen langs de Roubion, middagen in het zwembad en bezoekjes aan de plaatselijke horeca. Ook raakten wij via Crupies naast Inger, Han en Charlie verbonden met een hele gemeenschap van Crupiesbezoekers, met wie we soms wekenlang in het huis verbleven: Mies, Nort, Brechje en familie, Mitchke, Douwe, Lionel, Peter, Noëlla, Helleke, Mark. In en om het huis in Crupies deden we de dingen die we graag doen, maar waar we doorheen het jaar vaak niet of onvoldoende aan toe kwamen: uitgebreid samen koken, veel boeken lezen, muziek luisteren en muziek maken (we waren heel blij met de piano), wandelen, samen onderzoeksvorstellen uitdenken, artikelen schrijven, opnames maken van Hans gedichten in de Chapelle Saint-Jean. In Crupies kwamen we tot rust én waren we productief en creatief. We hopen nog vaak terug te komen.

Heerlijke familievakanties met de Familie Ten Haaf. Ieder jaar weer in een andere samenstelling

Een prachtige foto van Joke, helemaal zoals ze is (2008)

De zusjes in 2008 vs De zusjes met hun kroost in 2023

Als je vanaf je 16e bijna jaarlijks op dezelfde plek vakantie viert, voelt die plek iedere keer weer als thuiskomen. Ik blijf het bijzonder vinden dat we met de Familie Ten Haaf ieder jaar samen op vakantie gingen. Dankbaar ben ik voor alle mooie herinneringen die er gemaakt zijn, zeker omdat tante Joke nu niet meer onder ons is. De laatste jaren geniet ik samen met mijn man en jongens van deze fijne plek. We komen er tot rust en maken herinneringen voor het leven. Nort, onwijs bedankt dat je deze mooie fijne plek vanaf het begin voor ons, familie van Jeroen en Joke, hebt opengesteld.

Veel liefs, Daphne

Fietsen in de prachtige omgeving (2024) Altijd genieten in het zwembad (2022)

Favoriete speelplek van de jongens (2023)

HAN VERTELT

"Hoe was het mogelijk dat ik niet door Crupies geïnspireerd was geraakt?"

Mies begreep nooit wat het verband was tussen Crupies en de nare onzin die ik daar schrijf.

Toen ze voor de eerste keer merkte dat ik op het voorterras zat te schrijven, moet ze de vage en zeker onuitgesproken hoop hebben gehad dat de lavendel, de krekels, of in elk geval de picodon een rol zouden spelen in wat ik aan het doen was. Ze was in elk geval ontzet toen ze het resultaat onder ogen kreeg. Hoe was het mogelijk dat ik niet door Crupies geïnspireerd was geraakt?

Met al haar stugheid was Mies tot in haar botten romantisch, zeker als het over literatuur ging. Ik niet, maar dat wil niet zeggen dat Crupies me niet raakt. Hoe dat werkt is lastig uit te leggen. Ik weet wel dat het werkt. Er ontstaat daar, met wandelingen, marktjes, eten koken, fietsen, makkelijk een ritme waarbinnen je werken kunt. Het heeft er misschien ook mee te maken dat Crupies voor mij nooit de echte wereld zal worden. Het is er te mooi, te fris, te idyllisch. Er is daar nog natuur, en hoe Inger en de anderen (en ik bij vlagen ook) werken om die enigszins in het gareel te krijgen, het zal ze nooit lukken. Dat ik in Crupies buiten de echte wereld met haar beperkingen en haar eisen verkeer, geeft me de vrijheid te schrijven over andere niet echte werelden, minder idyllisch weliswaar, maar voor mij even belangrijk.

Toch, het zou zomaar kunnen dat ik een van de volgende zomers in Crupies een stel gedichten over het leven van bomen schrijf.

CRUPIES

Er is altijd iets te doen.

*** Historische klussenlijst ***

...EN DAN NU EEN ZEER GEVARIEERDE KLUSSENLIJST:

- post ophalen
- appels (achteraan veld bij zwembad) rapen en of weggoien of verwerken
- tegen het muurtje voor de keuken staat ook een leuke klus (zie het bijbehorende briefje)
- in de blauwe kamer, rechts van het beu, stukje plafond tussen muur en 1e balk bestuderen: daar komen allerlei rare zwarte/bruine stofjes naar beneden. Probeer eens uit te vinden hoe dat komt en wat er aan te doen is.
- volgende klus niet voor Wim:
de hele grote ladder pakken uit de 1e cave links - die opzetten daar beneden en dan:
  1. het grote raam van de kamer aan de buitenkant verven / later evt. verf afkrabben en raam wassen.
  2. het lage keukenraampje opentimmeren (is vastgeverfd!) - daarna kan dat van binnenuit behandeld worden (verf afkrabben en wassen)
  3. het hoge keukenraam : verf a (alle andere ramen zijn door Ju)
- een keuken-inventarislijst maken voor de studio. Graag zo gedetailleerd mogelijk (lijsten)

Ik denk dat het een zeer afwisselend en... het hoeft niet allemaal af! terugkomen.

VERTREK

- na jullie komen Louis en Greetje sleutel in bloempotje naast cave. Eventuele aanwijzingen/ opmerkingen

stoeltjes
→ ovenschaal
stoelen keuken
vliegen
vacht vreten

VEEL PLEZIER - GROETEN VOOR

Dit huis werd mogelijk gemaakt door

-advertentie-

Dit pand werd mogelijk gemaakt door

Ir. N.J.J.

-advertentie-

Heroïsche 2e fietstocht naar Crupies, 2009

Vrij naar Tolkien...

“In de ban van de camera”

Het genootschap van de fiets – Epiloog

Waarde lezer,

Dit wordt het laatste deel van het verslag van de heroïsche tocht van “Het genootschap van de fiets” door het woeste, onherbergzame maar ook geweldig mooie Franse land. Een tocht die het gezelschap uiteindelijk bracht in de kleine nederzetting Crupies, alwaar een warm onthaal in het fameuze “Maison au Drapeau” haar deel werd.

Natuurlijk werd het op zo'n voorspoedige wijze bereiken van hun eindbestemming en het veilig bezorgen van de camera op passende wijze gevierd en natuurlijk kwamen daarbij de verhalen over de jacht met de camera (en de vele; door cameradrager Hein geschoten; digitale trofeeën) uitgebreid ter sprake. Het kleinood was door al die opgeslagen jachtbuit waarlijk zwaarder en waardevoller geworden en het gezelschap was dan ook verheugd niet langer de verantwoordelijkheid ervoor te hoeven dragen.

Na het wederom consumeren van de nodige drank, het vervolgens nuttigen van een goede maaltijd in het logement “De Molen van Crupies” (Le Moulin de Crupies) en het invullen van hun laatste avond tezamen met het gezamenlijk zingen van liederen uit velerlei genres, brak na een goede nachtrust de dag aan waarop het ogenblik van het uiteenvallen van het genootschap onafwendbaar naderde. Als eersten waren het heer Henk 1 en zijn gade Adriane die het gezelschap verlieten; korte tijd later gevolgd door de witte magiër Piet (wiens voertuig, gezien de hoeveelheid en soorten koek, inderdaad als voorraadwagen beschouwd kon worden). Uitgezwaaid door de rest van het gezelschap vertrokken zij vol goede moed voor de terugreis naar de verre Lage Landen, niet wetend wat zij door hun snelle vertrek nog zouden missen...

De rest van het gezelschap bracht de dag door met het kuisen van hun kledij, het aanvullen van de voorraden en vooral met het uitrusten van de vermoeienissen van hun tocht. Slechts de cameradrager en zijn trouwe metgezel hadden de behoefte om op hun stalen rossen de heuvelachtige omgeving te verkennen en zo nog wat “af te bouwen”.

Toen het gezelschap zich (na de avonddis) verzameld had rond het vuur om te genieten van een goed glas van de lokale drank en het bestuderen van de prachtige sterrenhemel werd hun rust plotsklaps ruw onderbroken door hetgeen de analen van Crupies in zou gaan als “L’incendie a Maison au Drapeau”. Het was slechts dankzij het scherpe gehoor van vrouwe (Ma)Ria en het direct daarop reageren van vrouwe Goverdine dat de brand al in haar eerste stadium ontdekt werd, waardoor het gezelschap tijdig kon ingrijpen en zo de volledige vernietiging van het “Maison” kon voorkomen. Een te heet geworden lamp had de zware velourse gordijnen (en vervolgens ook een rieten stoeltje) in brand gezet waardoor de dapperen die (na het ontdekken van den brand door vrouwe Goverdine) naar binnen stormden verrast werden door een schrikaanjagende vlammenzee. Heldhaftig optreden van vooral heer Norbert (die met het niet brandende gordijn het brandende van de ophanging rukte en dat alles, en vervolgens ook het stoeltje, naar buiten werkte) maakte dat erger werd voorkomen. Terwijl op het achterterras vrouwe Maria (Ria) en de heren Hein en Henk 2 nog intensief doende waren een tuinslang steeds meer in de knoop te trekken werden op het voorterras de na-smeulende resten snel gedoofd en na het wissen van de vloer kon het gezelschap na korte tijd terugkeren naar het achterterras om de emoties van dit enerverende voorval weg te spoelen met een extra glas van de lokale drank. Velen sliepen die nacht toch wat onrustiger dan anders... Indien u, waarde lezer, dacht dat “L’incendie” het enige incident was waarmee het (steeds kleiner wordende) gezelschap de laatste dagen van hun verblijf in “het maison” te maken kreeg heeft u het mis. Er zou immers nog de strijd volgen met de “Fouine”...

De tweede dag na hun aankomst vertrokken in de vroege ochtend heer Naud en vrouwe Mercedes, na circa drie kwartier gevolgd door de dappere cameradrager Hein en zijn onafscheidelijke metgezel Henk 2. Allen uiteraard opnieuw uitgezwaaid door de laatste achterblijvers van het gezelschap.

Vermeldenswaardig van de resterende dagen dat de laatste leden van het gezelschap nog in het maison verbleven zijn de volgende zaken:

Ten 1e: De opmerking van Didier (de tuinman) die, toen hij de resten van het verbrande gordijn en de verbrande stoel zag liggen, aan Norbert vroeg of er “Een feestje was geweest...?”.

Ten 2e: Het feit dat het resterende gezelschap die dagen zo rustig was dat, terwijl zij bij het zwembad vertoefden, een ree tot op een tiental meters naderde...

Ten 3e: De heroïsche strijd van heer Norbert en vrouwe Mies tegen de fouine...

In de vroege ochtend van hun voorlaatste dag in Crupies opgeschrikt door verdachte geluiden (krijsen en krabben) in hun slaapvertrek hebben zij met ware leeuwenmoed een tot dat moment onbekend, maar naar zeggen zeer gevaarlijk dier klem weten te zetten, waarna zij de rest van hun nachtrust in den blauwen kamer doorbrachten.

Toen in den loop van de ochtend rentmeester Lionel (met niet te missen steun van heer Norbert) het ondiep wist te vangen om het vervolgens buiten los te laten bleek het een Fouine te zijn, in de lage landen wel bekend als “Steenmarter”.

Ten 4e: De voortreffelijke “filosoof” die vrouwe Mies op diezelfde voorlaatste dag bereidde.

De laatste dag in het maison werd vooral besteed aan kuisen en inpakken en werd afgesloten met een goed afscheidsdiner waarna de nog aanwezigen zich tijdig terugtrokken.

Toen de volgende ochtend eerst heer Norbert met vrouwe Mies en vrouwe Goverdine de terugreis aanvaarden was het duidelijk dat het avontuur ten einde liep. Het werkelijke einde kwam toen vrouwe Ria enkele minuten later als laatste de deur afsloot en de sleutel in het blauwe potje legde.

Toen ook de laatste wagen noordwaarts keerde had het genootschap opgehouden te bestaan...

Echter waarde lezer, wie weet wat de toekomst nog brengen zal. Schreef niet de grote Tolkien na zijn 1e episode nog twee uitermate boeiende vervolgwerken...

Uw kroniekschrijver, Guido

**ALTIJD
IETS
TE
DOEN**

**ACTIEF
IN DE
DRÔME**

THUISKOMEN

Omdat ik goed Frans spreek vroegen mamma en Nort mij om mee te helpen bij de zoektocht naar een huis in Frankrijk. Ze wisten goed wat ze wilden: de afstand vanaf Leende moest in een dag ruim gehaald worden, maximaal een uur rijden vanaf de snelweg, niet in een toeristische omgeving, geen hekwerk om het huis en zeker geen alarmsysteem. Met deze opdracht schreef ik makelaars aan in Zuid-Frankrijk.

Al gauw rolden per fax de voorstellen binnen waar Mies en Nort mee aan de slag konden. Ik maakte uiteindelijk de afspraken voor bezichtigingen en ze gingen op pad. Hoe de keuze voor Crupies tot stand kwam, kan Nort in geuren en kleuren vertellen. Ik hielp daarna mee met vertalen van biedingen en de documenten van de notaris.

Voor de overdracht reed ik met mamma in de kampeerbus richting Crupies. Na een overnachting in Nuits-Saint-Georges kwamen we aan in Bourdeaux. We kampeerden op de camping bij Les Junchas. Nort kwam 's avonds met de auto vanuit Duitsland ook in Bourdeaux aan. Iedereen in opperbeste stemming: er stond iets moois te gebeuren. We dronken er alvast een paar goede glazen wijn op.

's Nachts moest ik plassen en kwam mijn tentje uit. Ik werd overweldigd door het licht van de sterrenhemel. Mijn hele leven was ik in Frankrijk op vakantie geweest, als kind leerden we sterrenkijken bij het kampvuur, maar nog nooit had ik het zo mooi gezien. De Melkweg, de gigantische overdaad aan sterren, en ook een vallende ster. Ik ben gaan zitten en kon alleen nog maar kijken, me verwonderen en genieten.

Vanaf dag 1 heb ik me thuis gevoeld in de Drôme. Dat gevoel is alleen maar sterker geworden door de jaren en de gebeurtenissen heen. Ik kom elke keer weer thuis in Crupies. Wat ontzettend fijn dat ik dat kan blijven doen, en dat we dit prachtige huis en het goede gevoel kunnen blijven delen.

Liefs van Brechje

